

Dag lieve allemaal,

Hoe gaat het met jullie? Ik hoor en lees berichten dat het onderwijs in Noord-Nederland weer "open" is. Met veel regels omgeven. Het moet heerlijk voor de jeugd zijn om elkaar weer te ontmoeten, maar ook spannend. Want, zoals meneer Rutte eerder al zei: *"Dat we niet denken: het water is weg, we gaan de dijk weghalen. Want het water is niet weg."*

En hij heeft gelijk. Het virus is niet weg. Ook hier niet. Op dit moment nemen de besmettingen toe. Er zijn nu (17 augustus) 1500 besmettingen geconstateerd, 1142 mensen genezen verklaard en 13 mensen zijn overleden. Mensen uit Nederland zeggen dan meteen: jullie cijfers kloppen niet. Maar... de cijfers in Nederland ook niet.

Dat hier langzaam maar zeker clusters komen in de gemeenschappen valt niet te ontkennen, maar als we de artsen uit de taskforce (twee Engelse tropenartsen) mogen geloven, is het soort virus hier minder agressief als in menig ander land. Voor zover ik weet, liggen een paar mensen op de IC. Dat is maar goed ook, want zoveel van de beademingsapparaten zijn hier niet.

Gelukkig worden een paar maatregelen versoepeld. We mogen nu weer met vier mensen in een auto zitten, mits we een masker dragen. De avondklok blijft van kracht tussen 9 uur 's avonds en 5.30 uur 's morgens. De brommer-meneertjes, de bodaboda drivers, mogen nu ook weer mensen vervoeren mits de bestuurder een helm en een masker draagt en de passagier met een masker achterop stapt. Ook moeten naam en telefoonnummer van de passagier genoteerd worden en de handen moeten vóór het opstappen gedesinfecteerd worden. Zie jullie dat gebeuren? Ik niet. Social distance is nog steeds twee meter, maskers zodra we buiten de poort zijn... het zou allemaal moeten, maar het gebeurt niet.

Samenkomsten zijn en blijven verboden. Niet meer dan vijf mensen bij elkaar blijft de regel. En dat is voor heel veel projecten van Jenga een groot probleem. Onze jonge moeders-groepen in Namatala en op de berghellingen van Mooni mogen niet samenkomen, net als de groep HIV/aids positieve vrouwen niet. Maar uit het oog betekent niet uit het hart. Mede dankzij de financiële steun van de gemeenteleden van PG Stiens, wordt er wel voor gezorgd dat mensen in de communities geen honger lijden.

In het begin was de distributie van voedsel alleen voorbehouden aan de regering. Maar nu mogen ook organisaties zonder politiek oogmerk helpen met het rondbrengen van voedsel. Jenga doet dit via de eigen medewerkers. Die kennen de mensen van hun projecten en weten waar honger heerst. En daar komen dan de zakken met maismeel, bonen, rijst en groenten terecht. Niet op een grote, vage bult, maar op de juiste plek. Bij een weduwe, of een jonge moeder van 14 die niet meer naar huis kan.

Mama Muyembe

Helemaal in het begin van de lock-down zijn alle straatkinderen van Mbale opgevangen in Namakwekwe Primary School. (Ik heb er ook over geschreven in de Twaklank, het maandblad van mijn kerk.) Daar zijn veel lokalen waar de kinderen slapen op een matras en onder een muskietennet. De kinderen zijn vrij om te gaan en terug te komen. Na terugkomst worden ze wel onderzocht op het bezit van alcohol of drugs. Die mogen niet mee naar binnen.

Er wordt veel gesport en onderwijs gegeven door een aantal vrijwilligers. Ook Jenga is hierbij betrokken, drie mensen van "ons" zijn elke dag aanwezig om met de jongens te praten of te sporten. Ik ben nu ook twee keer geweest, samen met Philip, een van de pastors uit Namabasa.

Het is alweer 10 jaar geleden dat ik op Mto Moyoni een nieuwe collega, Francis, inwerkte als receptionist. Francis is jaren op Mto gebleven, maar werkt nu bij Uwepo, een hele grote kwekerij in Jinja. Die kwekerij, maakt het mogelijk dat NGO's heel voordelig voor hun doelgroepen mango's of sinaasappelen kunnen kopen.

Geweldig! Dus ben ik, gewapend met geld uit Stiens, 150 kg mango's gaan kopen. 100 kg voor de straatjongens en 50kg voor de jongeren in Remand Home.

Heb ik in Remand Home de bijnaam "Mama Chapati", in Namakwekwe Primary heet ik nu "Mama Muyembe", Mama Mango.

Mijn werk in de gevangnissen en Remand Home is helemaal weggevallen. Ik heb wel contact met de gevangenisdirecteuren, maar het bezoeken van de locaties is niet toegestaan. Pastor Sam en ik proberen in contact te komen met vrouwen die vrijgelaten worden. Als het mogelijk is, ontmoeten we ze en proberen ze een hart onder de riem te steken in deze ingewikkelde tijd.

Aandachtspunten voor de nabije toekomst:

- Dat er een betrouwbaar vaccin voor het corona virus gevonden wordt, wat betaalbaar is, zodat ook de minder bedeelde mensen in de wereld gevaccineerd kunnen worden.
- Wijsheid voor regeringsleiders om de juiste beslissingen te nemen.
- Dat we ons niet laten regeren door de angst, maar ons gezond verstand gebruiken.

Met zoveel liefs en dank voor alle vormen van steun!

Yvonne van Meeuwen